

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010611
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320010611.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Jána Vanka v trestnej veci proti odsúdenému Z. J., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a iný prečin, o sťažnosti odsúdeného Z. J. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 24.07.2020, sp. zn. 10Nt/5/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.09.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného Z. J. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 9 odsek. 2, odsek 4 písmeno a/ zákona číslo 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody zamietol žiadosť odsúdeného Z. J. (ďalej len „odsúdený“) o preradenie na ďalší výkon trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15.03.2019 sp.zn. 3T/16/2019 z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že zákonné podmienky pre preradenie odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia nie sú splnené. Počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený bol disciplinárne odmenený jedenkrát, disciplinárne potrestaný nebol (boli však zaznamenané dva nedostatky počas výkonu trestu, strata preukazu na stravovanie a nedostatok v dodržiavaní ústavného poriadku tým, že nebol oholený), hodnotený je so záverom, že si nevytvoril podmienky k preradeniu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a neodporúča sa jeho preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. O prednášky a besedy s právnou a protidrogovou tematikou, na zmiernenie negatívneho vplyvu výkonu trestu na jeho osobnosť a aby si uvedomil dôsledky páchania trestnej činnosti, sa zapája len sporadicky. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa u odsúdeného plnia len čiastočne vo všetkých oblastiach. Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený sa 13 krát dostal do rozporu so zákonom pre rôznorodú trestnú činnosť, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu. Predchádzajúce nepodmienečné tresty nespĺnili svoj účel. Aj keď si odsúdený v tunajšom ústave v uzatvorenom prostredí a pod dozorom orgánov štátnej moci vytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny za výkon činnosti súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného, to ešte nie je automatickým dôvodom na jeho preradenie do ústavu s miernejším režimom. Z hodnotenia, ktoré bolo vypracované na odsúdeného a podpísané riaditeľom ÚVTOS, ktorý najlepšie vedie zhodnotiť osobu odsúdeného podľa jeho správania a vystupovania, ako aj celkového postoja k vlastnej resocializácii vyplýva, že ho neodporúčajú preradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. S poukazom na horeuvedené skutočnosti, najmä s poukazom na hodnotenie odsúdeného, ako aj skutočnosť, že sa opakovane dopustil trestnej činnosti, súd I. stupňa dospel k záveru, že odsúdený si zatiaľ nevytvoril dostatočné podmienky pre preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia a bude potrebné, aby prejavil dostatočnú snahu po náprave a naďalej je potrebné na odsúdeného pôsobiť

výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, a preto jeho návrh o zmenu spôsobu výkonu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia neodôvodnil.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej krajskému súdu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody a nezistil v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu porušenie príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa správne, zákonu zodpovedajúcim spôsobom a opodstatnene rozhodol o zamietnutí žiadosti odsúdeného o preradenie z výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože ani podľa názoru krajského súdu neboli splnené podmienky, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 odsek 2 zákona o výkone trestu odňatia slobody. Správne na to poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, že nemožno konštatovať, že by odsúdený vo výkone trestu svojím správaním preukázal, že plní program zaobchádzania. Správne súd I. stupňa pri konštatovaní svojho záveru vychádzal z hodnotenia riaditeľa ústavu, kde si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody a správne tiež vychádzal aj z predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného, kde správne poukázal na opakované páchanie trestnej činnosti odsúdeným. S poukazom na vyššie uvedené, je preto správny záver súdu I. stupňa, že na odsúdeného je z týchto dôvodov potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami určenými na splnenie účelu trestu, v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd je preto toho názoru, že rozhodnutie súdu I. stupňa je vecne správne a zákonné a sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.